

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 4 września 2014 r. roku Przewodnicząca XI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa T. G. przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne i odprawę pieniężną, ustaliła wartość przedmiotu sporu na kwotę 166.837 zł oraz wysokość opłaty od pozwu na kwotę 8.342 zł.

W uzasadnieniu orzeczenia podniesiono, iż w rozpatrywanej sprawie powód wniósł o zmianę formy rozwiązania umowy o pracę na wypowiedzenie z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz odprawy pieniężnej w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia. Wobec powyższego oraz wskazania przez powoda (po wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pozwu), iż wysokość jego rocznego wynagrodzenia za pracę wynosi 145.216,13 zł, a wartość dochodzonej odprawy pieniężnej 21,620 zł, Sąd Rejonowy uznał, że wartość przedmiotu sporu w sprawie wynosi 166.837 zł. Skoro zaś wartość ta przekracza 50.000 zł, to stosownie do treści art. 35 ust. 1 zd. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 05.167.1398 ze zm.) w rozpoznawanym przypadku od pozwu winna zostać uiszczona opłata stosunkowa, która zgodnie z art. 13 w zw. z art. 21 u.k.s.c. wynosi 5% liczone od wartości 166.837 zł czyli 8.342 zł.

Powyższe orzeczenie zaskarżył powód wnosząc o jego zmianę poprzez ustalenie, że wartość przedmiotu sporu wynosi 21.620 zł i taka kwota stanowi podstawę ustalenia wpisu sądowego. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, iż przedmiotem żądania pieniężnego pozwu jest wyłącznie zasądzenie dwumiesięcznej odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy i brak jest podstaw do przyjęcia za podstawę ustalenia wpisu, wynagrodzenia za cały rok. Skarżący podniósł iż ustalony przez Przewodnicząca wydziału wpis stanowi niemal 40 % żądanej przez powoda kwoty i stanowi istotną barierę do kontynuowania dochodzenia roszczenia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

- zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. zwanej dalej ustawą o kosztach) w sprawach z zakresu prawa pracy pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych wyłącznie od apelacji, zażalenia, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Jednakże w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych, pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową.

Treść przytoczonego przepisu prowadzi do wniosku, iż w sprawach z zakresu prawa pracy stosunkową opłatę od pozwu pobiera się w przypadkach, w których wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 50.000 zł.

Z art. 19 § 1 kpc wynika, iż w sprawach o roszczenia pieniężne, zgłoszone choćby w zamian innego przedmiotu, podana kwota pieniężna stanowi wartość przedmiotu sporu. W innych sprawach majątkowych powód obowiązany jest oznaczyć w pozwie kwotą pieniężną wartość przedmiotu sporu, uwzględniając postanowienia zawarte w artykułach poniższych. (§ 2 tego przepisu).

Jeżeli powód dochodzi pozwem kilku roszczeń, zlicza się ich wartość - art. 21 k.p.c.

Z kolei art. 23¹ kpc stanowi, że w sprawach o roszczenia pracowników dotyczących nawiązania, istnienia lub rozwiązania stosunku pracy wartość przedmiotu sporu stanowi, przy umowach na czas określony - suma wynagrodzenia za pracę za okres sporny, lecz nie więcej niż za rok, a przy umowach na czas nieokreślony - za okres jednego roku.

W rozpoznawanym przypadku powód dochodził roszczenia majątkowego niepieniężnego - zmiany formy rozwiązania umowy o pracę na wypowiedzenie z przyczyn dotyczących zakładu pracy (tj innymi słowy uznania dokonanego

wypowiedzenia za bezskuteczne) (pkt. 1 pozwu), oraz roszczenia pieniężnego - zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz odprawy pieniężnej w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia (pkt. 2), /pozew k. 3-6/.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji zgodnie z powołanymi wyżej przepisami słusznie ustalił, iż w takiej sytuacji, wartość przedmiotu sporu wynosi 166.837 zł to jest odpowiada sumie rocznego wynagrodzenia za pracę powoda w kwocie 145.216,13 zł, oraz wartości dochodzonej tytułem należnej odprawy 21,620 zł.

Wbrew twierdzeniom skarżącego nie sposób uznać, iż wartość przedmiotu sporu winna zostać ustalona wyłącznie z uwzględnieniem dochodzonego roszczenia pieniężnego - dwumiesięcznej odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy i w związku z tym brak jest podstaw do przyjęcia za podstawę ustalenia opłaty (wpisu), wynagrodzenia za cały rok.

Wskazana argumentacja, zdaniem Sądu Okręgowego jest całkowicie chybiona. Jak wynika bowiem wprost z treści wyżej cytowanych przepisów na wartość przedmiotu sporu składa się wartość wszystkich dochodzonych roszczeń majątkowych w tym niepieniężnych. W związku z tym pominięcie przy ustalaniu wartości przedmiotu sporu wartości roszczenia o uznanie wypowiedzenia za pracę za bezskuteczne, niewątpliwie będącego roszczeniem majątkowym nie może zostać zaakceptowane.

Z tych też względów ustalona w oparciu o treść art. 19 § 1, 21 i 23¹ kpc wartość przedmiotu sporu była prawidłowa. Wskazana zaskarżonym zarządzeniem suma opłaty stosunkowej od pozwu w kwocie 8.342 zł. odpowiadała zatem prawu.

Jeśli zaś istotnie ustalona wartość opłaty od pozwu stanowi dla powoda nieprzekraczalną barierę do kontynuowania dochodzenia roszczeń, może on na zasadach określonych w art. 102 ustawy o kosztach, wnieść o częściowe lub całkowite zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w zw. z 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Przewodnicząca: Sędziowie:

Z/. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć powodowi.